त्रादिकाएउं

पानानि च सुगन्धीनि फलान्यास्वाद्वति च। मुसमृद्धास्तथा नौभिः प्रयाता यत्र वै मुनिः ॥ १॥ वार्मुख्यास्ततो वेश्या गवा ता विजनं वनं । नातिद्वरे तदा तस्थुराश्रमस्य महामुनेः ॥ १०॥ तस्य संदर्शनार्थिन्य ऋषिपुत्रस्य धीमतः। विभाएउकभयोद्धिया वनगुल्मलतावृताः ॥ ११॥ चार्यिवा तु तमृषिमाश्रमादिभिनिर्गतं । ततः संदर्शने तस्थुर्ऋषिपुत्रात्तिके पुनः ॥ १२॥ चित्रं संक्रीउमानास्ताः क्रीउनैविविधेस्तदा । कन्डकेश्चापि गायन्यः क्रीडन्यः स्नुतवित्गितैः ॥ १३॥ मद्विक्वलिताः काश्चित् प्रपतन्युत्पतिन च। नयनभूविकारैश्व रुस्तेरम्बुजसंनिभैः ॥ १८॥ संज्ञाश्च ताः प्रकुर्वन्यः पुंसां रूर्षविवर्धनाः । नूपुरशिक्षितरवैः कोकिलाभिरुतेन च ॥ १५॥ गन्धर्वनगर्प्राख्यं प्रगीतिमव तद्दनं । धूयमानैश्च वासोभिः श्चन्तीरङ्गदभूषर्गाः ॥ १६॥ परस्परं विनिघन्यः शोभने लिलितेन च। सौगन्धिकेन माल्येन चूर्णैश्च सुसुगन्धिभिः ॥ १०॥ कामसंज्ञननार्थीय ऋषिपुत्रस्य धीमतः। सर्वतः प्रकिरित्त स्म ललमाना वराङ्गनाः ॥ १८॥